

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О САРАДЊИ У
ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ
КАТАСТРОФА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа, потписан у Сарајеву, дана 13. децембра 2010. године, у оригиналу на српском језику и службеним језицима Босне и Херцеговине.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
САВЕТА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О САРАДЊИ У ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ
И ДРУГИХ КАТАСТРОФА

Влада Републике Србије и Савет Министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: уговорне стране) уверене у неопходност узајамне сарадње ради спречавања, односно ублажавања последица природних и других катастрофа (у даљем тексту: катастрофа), поштујући потписане међународне споразуме, споразумеле су се о следећем:

Предмет Споразума

Члан 1.

Уговорне стране овим споразумом уређују услове за добровољно пружање помоћи у случајевима катастрофа и великих несрећа а нарочито у:

- планирању и спровођењу мера за заштиту од поплава, земљотреса, пожара, загађења животне средине, пловидбених несрећа, радиолошких опасности као и индустријских и других катастрофа;
- узајамном обавештавању о опасностима, настанку и последицама катастрофа;
- узајамној помоћи при заштити, спасавању и отклањању последица катастрофа;
- образовању и оспособљавању припадника служби, ватрогасно-спасилачких јединица, јединица за заштиту и спасавање, цивилне заштите, јединица противпожарне заштите и других припадника спасилачких екипа за заштиту и спасавање кроз информативне састанке, курсеве, обуке, семинаре и друге облике сарадње, као и организовању и обављању заједничких вежби за заштиту и спасавање и др;
- размени научних и техничких података, као и других докумената од значаја за заштиту од катастрофа;
- сарадњи при развоју и производњи опреме за заштиту и спасавање.

Циљ Споразума

Члан 2.

Циљ Споразума је да уговорне стране, у складу са расположивим могућностима, узајамно помогну једна другој у случају катастрофа, кад уговорна страна која тражи помоћ није у могућности да се супротстави последицама катастрофа својим средствима.

Значење израза

Члан 3.

Изрази који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

1. уговорна страна која тражи помоћ је уговорна страна у Споразуму чији надлежни орган тражи помоћ од друге уговорне стране.

2. уговорна страна која пружа помоћ је уговорна страна у Споразуму која пружа помоћ другој уговорној страни.

3. транзитна држава је држава уговорне стране преко чије територије треба да прођу спасилачке екипе и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи и заштитна, спасилачка и друга опрема за потребе неке треће државе.

4. катастрофе су природне и индустријске несреће и други штетни догађаји природног или цивилизацијског порекла са разорним деловањем, изузимајући услове рата, који у значајној мери оштећују или директно угрожавају људски живот, материјална добра и природну околину и ситуације у којима је неопходно предузети ванредне заштитне мере.

5. обавештења и информације о догађају су подаци о катастрофама који се саопштавају да би се становништво благовремено обавестило о опасности у циљу предузимања хитних мера за заштиту људи, материјалних добара и природне околине.

6. заштитне мере су превентивне и заштитне мере односно делатности:

- за спречавање, ублажавање и отклањање опасности које угрожавају људске животе;
- за очување материјалних добара и природне околине.

7. спасавање и пружање помоћи је збир делатности појединаца – експерата, спасилачких екипа и јединица опремљених специјалном опремом чији је задатак уклањање директних и индиректних последица катастрофа.

8. спасилачке екипе и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи су адекватно обучена и опремљена лица која уговорна страна која пружа помоћ одреди за спасавање и пружање помоћи.

9. заштитна, спасилачка и друга опрема и средства су укупна неопходна средства за појединачну или групну заштиту и спасавање, укључујући техничка и друга средства за заштиту и спасавање која употребљавају спасилачке екипе или појединци приликом спасавања или пружања помоћи, као и средства логистичке подршке.

10. хуманитарна помоћ су материјали, предмети, средства, намирнице, питка вода, лекови и санитарски материјали намењени бесплатној подели угроженом, и/или настрадалом становништву у сврху ублажавања штетних последица катастрофа.

Надлежни органи

Члан 4.

У складу са националним законодавством уговорне стране су утврдиле надлежне органе за имплементацију овог споразума:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова - Сектор за ванредне ситуације;
- у Босни и Херцеговини: Министарство сигурности – Сектор за заштиту и спасавање;

изузев члан 11. став 4. овог споразума.

Уговорне стране узајамно се обавештавају о адресама и телекомуникацијским везама надлежних органа из става 1. овог члана, као и о контактима који морају бити доступни у сваком тренутку.

Уговорне стране узајамно се писмено обавештавају о евентуалним променама надлежних органа, а најкасније у року од 30 (тридесет) дана од дана насталих промена.

Органи из става 1. овог члана овлашћени су да у спровођењу овог споразума успоставе директне везе и у ту сврху ближе уређују стандардне оперативне процедуре о пружању прекограничне помоћи у случају природних и других катастрофа.

Размене сазнања и искустава

Члан 5.

Уговорне стране узајамно се обавештавају о научним и техничким достигнућима и искуствима, у интересу предвиђања и ефикасне заштите и спасавања, уклањања опасности од катастрофа и последица катастрофа. Размена података и других докумената обухвата информације о катастрофама, информације потребне за израду заједничког научно - истраживачког програма за случај угрожености, планова за случај опште опасности од катастрофа и опасности које су од обостраног интереса за уговорне стране, као и сарадњу у изради планова за заштиту и спасавање.

Сарадња у области размене сазнања и искуства обавља се у складу са националним законодавством уговорних страна. Уговорне стране размењују податке везане за национално законодавство.

Уговорне стране настоје да ефикасно користе резултате научне и техничке сарадње, на привредном плану ради унапређења система заштите и спасавања.

Развој и производња опреме за заштиту и спасавање

Члан 6.

Уговорне стране подстичу сарадњу привредних субјеката и државних институција на подручју технолошког развоја и производње у спровођењу заједничких програма за заштиту и спасавање.

Сарадња хуманитарних организација

Члан 7.

Уговорне стране подстичу сарадњу између хуманитарних организација у заштити и спасавању од катастрофа, сходно националном законодавству уговорних страна.

Образовање и усавршавање

Члан 8.

Уговорне стране подстичу узајамну сарадњу у циљу образовања и усавршавања спасилачких екипа које учествују у заштити и спасавању, на следеће начине:

1. успостављањем непосредних веза и сарадњом између образовних установа и подстицањем размене инструктора, предавача и других стручњака;
2. сарадњом у образовању и обучавању;
3. подстицањем размене образовних материјала и средстава, као и искустава стечених у заштити и спасавању, битних за образовање и усавршавање;
4. организовањем заједничких вежби из области заштите и спасавања.

Обавеза обавештавања о опасностима

Члан 9.

Уговорне стране узајамно се обавештавају о опасностима и могућностима настанка катастрофа које могу угрозити државу друге уговорне стране.

У ту сврху свака уговорна страна на територији своје државе прикупља потребне податке и информације и непосредно их доставља надлежном органу друге уговорне стране из члана 4. овог споразума.

Обавештење садржи: опис настале опасности или догађаја, податке о месту, времену, обиму и последицама, као и о предузетим мерама.

Обавештење из ст. 1, 2. и 3. овог члана може се проследити усмено или писмено. Обавештења саопштена усменим путем морају се и писмено потврдити.

Заједничке заштитне мере

Члан 10.

У сврху спречавања, односно смањивања заједничке опасности, уговорне стране, планирају и предузимају одговарајуће заједничке заштитне мере.

Начин тражења и пружања помоћи

Члан 11.

У случају катастрофе, једна уговорна страна може другој уговорној страни поднети Захтев за помоћ.

Захтев за помоћ из става 1. овог члана мора да садржи: податке о врсти и обиму потребне помоћи, податке о установама и лицима са којима се успоставља веза, као и предлог начина достављања помоћи.

Уговорна страна која пружа помоћ доставља уговорној страни која тражи помоћ Одговор на Захтев за помоћ из става 1. овог члана. Овај одговор садржи обавештење о врсти и обиму помоћи који је уговорна страна која пружа помоћ у могућности да стави на располагање уговорној страни која тражи помоћ.

Уговорна страна која тражи помоћ обавештава уговорну страну која пружа помоћ да прихвата понуђену помоћ из става 3. овог члана.

У случају катастрофе, уговорна страна која пружа помоћ, може обавестити другу уговорну страну о својим спасилачким снагама и средствима која може ставити на располагање, као и о могућностима и начинима пружања помоћи.

Уговорна страна која тражи помоћ обавештава уговорну страну која пружа помоћ да прихвата понуђену помоћ из става 5. овог члана.

Захтев за помоћ, Одговор на захтев за помоћ и Обавештење о прихватању помоћи може се проследити усмено или писмено. Захтев за помоћ, Одговор на захтев за помоћ и Обавештење о прихватању помоћи саопштено усменим путем мора се и писмено потврдити.

Захтев за помоћ, Одговор на захтев за помоћ и Обавештење о прихватању помоћи уговорне стране подносе се на званичном језику своје државе.

Пружање помоћи одвија се у складу са националним законодавством држава уговорних страна.

За слање и примање захтева за помоћ, надлежни су:

- Влада Републике Србије - Министарство унутрашњих послова
- Савет Министара Босне и Херцеговине - Министарство сигурности.

Процедуре прелажења државне границе спасилачких екипа и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи

Члан 12.

Спасилачке екипе и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи прелазе државну границу држава уговорних страна по приоритету и по поједностављеној процедури, на граничном прелазу или ван њега, а на основу сагласности органа граничне службе.

Чланови спасилачких екипа и појединци који пружају помоћ могу за време пружања помоћи на територији државе уговорне стране која тражи помоћ боравити без одобрења боравка. Вође спасилачких екипа за пружање помоћи у тренутку преласка границе морају поседовати исправу којом се доказује њихово учешће у спасавању и пружању помоћи на основу захтева из члана 11. овог споразума, и попис чланова екипа и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи. Ове исправе морају бити на званичном језику државе уговорне стране која пружа помоћ.

Чланови спасилачких екипа и појединци који пружају помоћ на територији државе друге уговорне стране носе припадајућу униформу.

На територији државе друге уговорне стране није дозвољено преносити ватрено оружје, муницију и експлозивна средства.

У случају настанка катастрофе, евакуисани држављани држава уговорних страна као и држављани трећих држава могу прелазити државну границу на граничном прелазу или ван њега без исправа за прелазак државне границе, уз обавезу пријављивања боравка надлежној јединици полиције државе уговорне стране која пружа помоћ.

Уговорне стране поштују одредбе ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана и у случају када је једна од њих транзитна држава. Надлежни органи, се у најкраћем року узајамно обавештавају о потребама транзита, утврђују поступак реализације и, према указаној потреби, приликом транзита, спасилачким екипама и појединцима који учествују у спасавању и пружању помоћи обезбеђују службену пратњу.

Процедуре уношења, изношења и транспорта материјала преко границе у току спасавања и пружања помоћи

Члан 13.

Уговорне стране поједноставиће процедуре при уношењу, изношењу и транспорту преко државне границе заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи. Приликом преласка државне границе вођа спасилачке екипе мора предати надлежним граничним органима државе уговорне стране која тражи помоћ пописне листе заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи.

Пописне листе из става 1. овог члана морају бити на језику државе уговорне стране која пружа помоћ.

Спасилачке екипе и појединци који учествују у пружању помоћи могу преко државне границе, поред личних ствари, пренети једино заштитну,

спасилачку и другу опрему, средства која су потребна за њихово снабдевање и деловање и хуманитарну помоћ.

Забране и ограничења за међународни робни промет не односе се на превоз заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарну помоћ. Ако се заштитна, спасилачка и друга опрема не потроши у току спасавања и пружања помоћи, поново се враћа уговорној страни која пружа помоћ. Уколико се заштитна, спасилачка и друга опрема оставља као хуманитарна помоћ, врста, количина и место где се налази опрема пријављују се надлежном органу државе уговорне стране која тражи помоћ, који о томе обавештава надлежне царинске органе. У том случају важи национално законодавство уговорне стране која тражи помоћ.

У складу са ставом 3. овог члана спасилачке екипе и појединци могу унети лекове који садрже наркотице и психотропне материје у државу уговорне стране која тражи помоћ. У складу са ставом 4. овог члана лекови који садрже наркотице и психотропне материје унети у државу уговорне стране која тражи помоћ, а не потрошени у току спасавања и пружања помоћи, поново се враћају уговорној страни која пружа помоћ. Уношење и изношење наркотика и психотропних материја не третира се као увоз и извоз робе у робном промету у смислу међународних уговора о опојним дрогама. Лекови који садрже наркотице и психотропне материје могу се унети само у количинама које су потребне за хитну медицинску помоћ, а могу се употребљавати само под надзором медицинског особља са одговарајућом стручном спремом у складу са националним законодавством уговорне стране која пружа помоћ. О потрошеним лековима који садрже наркотице и психотропне материје уговорна страна која пружа помоћ извештава уговорну страну која тражи помоћ.

Уговорне стране узајамно допуштају употребу потребне заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи без спровођења формалног поступка, плаћања депозита и других давања.

Употреба ваздухоплова и пловила за превоз спасилачких екипа и помоћи

Члан 14.

Ваздухоплови и пловила се могу користити за хитне превозе спасилачких екипа или појединаца који учествују у помоћи, као и за друге облике помоћи у складу са овим споразумом.

О коришћењу ваздухоплова и пловила при спашавању и пружању помоћи, треба одмах обавестити надлежни орган уговорне стране која тражи помоћ и доставити му тачне податке о врсти и ознакама ваздухоплова и пловила и посади. Време, предвиђени смер кретања и место спуштања или сидрења ваздухоплова и пловила, одређује уговорна страна која тражи помоћ.

За посаде ваздухоплова и пловила као и за спасилачке екипе и појединце који учествују у помоћи, а превозе се ваздухопловима и пловилима, сходно се примењују одредбе члана 12. овог споразума које се односе на прелажење државне границе. За ваздухоплове, превезену заштитну и спасилачку опрему односно хуманитарну помоћ, примењују се одредбе члана 13. овог споразума.

За коришћење ваздухоплова важе прописи о ваздушном саобраћају уговорних страна, посебно обавеза јављања података о летовима надлежним органима за ваздушни саобраћај.

Употреба војних ваздухоплова за сврхе из овог споразума, биће дозвољена само уз сагласност надлежног органа државе која тражи помоћ.

За гашење пожара на отвореном у граничном подручју, а ради спречавања његовог даљег ширења, уговорне стране ће омогућити противпожарним ваздухопловима и пловилима улазак на територију државе друге уговорне стране до дубине до 10 км. У случају да се укаже потреба, надлежне институције уговорне стране која тражи помоћ могу дати сагласност за неограничено кретање противпожарних ваздухоплова и пловила.

Надлежност за вођење спасавања и пружања помоћи

Члан 15.

За вођење спасавања и пружања помоћи у свим случајевима надлежни су органи државе уговорне стране која тражи помоћ.

Посебни задаци које обављају спасилачке екипе и појединци који учествују у помоћи уговорне стране која пружа помоћ, поверавају се искључиво вођама спасилачких екипа државе уговорне стране која пружа помоћ који чланове екипа и појединце упознаје са појединостима њиховог спровођења.

Заштита и пружање помоћи у раду спасилачких екипа

Члан 16.

Надлежни органи државе уговорне стране која тражи помоћ морају обезбедити одговарајућу заштиту и помоћ спасилачким екипама и појединцима који учествују у помоћи.

Начин финансирања трошкова помоћи

Члан 17.

Уговорна страна која пружа помоћ нема право да захтева повраћај трошкова за пружену помоћ од уговорне стране која тражи помоћ, као ни накнаду трошкова који би настали због употребе, оштећења или губитка опреме за спасавање.

Уколико уговорна страна која тражи помоћ повуче захтев за пружањем помоћи у складу са чланом 22. овог споразума, уговорна страна која пружа помоћ има право на накнаду трошкова које је до тог тренутка имала.

Трошкове које при пружању помоћи имају правна или физичка лица посредовањем уговорне стране која пружа помоћ, сноси уговорна страна која тражи помоћ.

Моторна возила која се користе у спасавању и пружању помоћи биће ослобођена плаћања путних и других накнада.

Ако су екипе за заштиту и спасавање и појединци који пружају помоћ потрошили залихе, а које су трајале минимално 5 дана, трошкове за њихово снабдевање, смештај и материјал за њихове потребе до краја пружања помоћи сноси уговорна страна која тражи помоћ. По потреби обезбеђују им се одговарајућа логистичка и медицинска помоћ.

Накнада штете

Члан 18.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду материјалне штете настале на заштитној, спасилачкој и другој опреми, уколико је штету проузроковала спасилачка екипа или појединац који учествују у помоћи на основу овог споразума, осим ако штета није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду материјалне и нематеријалне штете у случају телесне повреде, трајних последица на здравље и у случају смрти члана спасилачке екипе или појединца који учествују у помоћи ако до тога дође у току спасавања и пружања помоћи на основу овог споразума, осим ако није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уколико се при спровођењу задатака из овог споразума проузрокује штета трећем лицу, одговорност преузима уговорна страна која тражи помоћ као да су штету проузроковале њене спасилачке екипе и појединци који учествују у пружању помоћи, осим уколико су штету намерно или грубом непажњом проузроковале спасилачке екипе или појединци уговорне стране која пружа помоћ.

Одговорност за накнаду штете одређене у ст. 1. и 2. овог члана, настаје у тренутку доласка на територију државе уговорне стране која тражи помоћ и траје до напуштања њене територије.

Одредбе овог члана примењују се и у случају ако је било која од држава уговорних страна транзитна држава.

Збрињавање и пружање помоћи евакуисаним лицима

Члан 19.

У случају катастрофе лица евакуисана са територије државе уговорне стране која тражи помоћ на територију државе уговорне стране која пружа помоћ, примају сво потребно снабдевање и помоћ од стране уговорне стране која пружа помоћ до свог првог могућег повратка. Трошкове помоћи и повратка тих лица сноси уговорна страна која тражи помоћ, уколико се уговорне стране другачије не споразумеју.

Уговорне стране морају омогућити повратак свим лицима која услед евакуације бораве на територији државе једне од њих.

Употреба средстава везе

Члан 20.

Надлежни органи уговорних страна обезбеђују телефонске, радио и друге везе међу органима, спасилачким екипама и појединцима који учествују у пружању помоћи, у складу са овим споразумом.

Коришћење информација

Члан 21.

Информације прикупљене као резултат завршеног спашавања и пружања помоћи могу бити доступне трећој страни само уз писмену сагласност уговорних страна.

Престанак пружања помоћи

Члан 22.

До престанка пружања помоћи може доћи у случају да уговорна страна која тражи помоћ повуче захтев за пружањем помоћи или када дође до испуњења циља због којег је помоћ тражена.

Комисија за спровођење задатака одређених Споразумом

Члан 23.

Уговорне стране именују Сталну мешовиту комисију за спровођење овог споразума од представника надлежних органа из члана 4. овог споразума.

Свака уговорна страна има у Сталној мешовитој комисији једнак број чланова, а најмање три.

Уговорне стране се узајамно, дипломатским путем обавештавају о члановима Сталне мешовите комисије.

Задаци Сталне мешовите комисије према овом споразуму су: решавање конкретних организационих и техничких питања, одређивање начина одржавања веза и узајамног обавештавања и припрема пословника о раду.

Стална мешовита комисија састаје се најмање једанпут годишње, и то наизменично у Републици Србији и Босни и Херцеговини. Иницијативу за сазивање ванредног састанка може дати било која уговорна страна.

Решавање спорова

Члан 24.

Спорови настали тумачењем или применом овог споразума решавају се преговорима.

У случају да се на овај начин не постигне споразум, спор се решава дипломатским путем.

Однос Споразума са другим међународним уговорима

Члан 25.

Овај споразум не утиче на права и обавезе уговорних страна које произилазе из других међународних уговора.

Ступање на снагу

Члан 26.

Овај споразум ступа на снагу првог дана наредног месеца од дана пријема последње дипломатске ноте којом се потврђује да су уговорне стране испуниле услове предвиђене националним законодавством за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум закључује се на неодређено време. Уговорне стране могу отказати овај споразум дипломатским путем у писаном облику. Отказни рок је три месеца од дана пријема писменог обавештења о отказивању Споразума дипломатским путем, односно пријема ноте за престанак важности Споразума.

Овај споразум се сходно договору уговорних страна, може допуњавати или мењати.

Споразум је потписан у Сарајеву, дана 13. 12. 2010. године, у два оригинална примерка, сваки од њих на српском и службеним језицима Босне и Херцеговине (БХС), при чему су сви текстови једнако веродостојни.

за Владу Републике Србије

**за Савет Министара
Босне и Херцеговине**

Ивица Дачић

Садик Ахметовић

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за потврђивање Споразума

Споразум између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа потписан је 13. децембра 2010. године, у Сарајеву. У поступку потврђивања Споразума уочена је техничка грешка у тексту Споразума. Наиме, брисањем става у члану 11. Нацрта споразума, редни број ставова је промењен. Потписан текст измењен тако што су у члану 11. став 4. речи „става 4.“ промењене и гласе: „става 3.“, а у члану 11. став 6. речи „става 6.“ промењене су и гласе: „става 5.“. У овом смислу, две стране су закључиле Споразум о измени Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа разменом Ноте коју је Амбасада Републике Србије у Сарајеву упутила Министарству иностраних послова Босне и Херцеговине Но. 610-1/15 од 30. јула 2015. године и Ноте Министарства иностраних послова Босне и Херцеговине Но. 08/1-32-05-2-24215/15 од 15. јуна 2017. године. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа садржи пречишћен текст.

Потврђивањем Споразума од стране Народне Скупштине испуниће се услов за његово ступање на снагу, предвиђено чланом 26. Споразума.

3. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење закона

За спровођење Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа потребна средства у 2017. години, уколико дође до једнократног ангажовања спасилачких екипа и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи упућених на основу Споразума босанско-херцеговачкој страни, средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2017. годину („Службени гласник РС”, бр. 99/16) на разделу 15 – Министарства унутрашњих послова, Програм – 1401 безбедно друштво, Функција 310, Програмска активност 0002 Администрација и управљање на економској класификацији 426 422 – трошкови путовања у износу од 2.194.316,00 динара и Програмска активност 0001 Материјално технички капацитети на економској класификацији 426 – Материјал у износу од 1.797.843,00 динара, што би укупно износило 3.992.159,00 динара.

Средства за спровођење Споразума у 2018. и 2019. години биће обезбеђена у складу са лимитима за 2018. и 2019. годину за раздео 15 – Министарство унутрашњих послова.